

сте картината, дѣто Исусъ Христосъ благославя дѣцата ? Сѣщо като въ нея.

Другъ пѣтъ дѣдо Генко отиде до Панчовото кафене. Сега тамъ намѣри повече хора : дѣдо попа и други селяни, по-стари, които другошъ сѣ прѣснати по кѣра. Каже нѣщо дѣдо попъ, каже дѣдо Генко, каже другъ нѣкой почтенъ старецъ, а всички други мълчатъ и благоговѣйно слушатъ. Разговорѣтъ главно се върти върху нѣкои селски работи, християнията, черковата, училището.

Нѣкога като поспи малко слѣдъ обѣдъ, отиде да се разходи до близното лозе, нива, или пѣкъ до бахчиата — да види посѣтото и дрѣвчетата. Мнозина хора — познати, па и роднини — срѣщне или го настигнатъ, и се разговарятъ любезно за много работи. Зимно врѣме пѣкъ понѣкога дойдѣше на гости дѣдо попъ Петъръ. Дѣдо Генко обичаше да дружи най-вече съ него, и то не отъ нѣкои нечестиви подбуждения, напримѣръ отъ голѣмство, а защото отъ него можеше да научи нѣщо за черковнитѣ правила и за нѣкои други важни религиозни въпроси. Влѣзе ли дѣдо попъ въ двора, всички, — и голѣми, и малки — скочатъ на крака, посрѣщнатъ го и му цѣлунатъ рѣка, най-първо дѣдо Генко. Двамата старци се кордисатъ до мангала въ малката сгушена стаичка — та кой другъ смѣе да влѣзе при тѣхъ ? — и се почне най-разнообразенъ разговоръ : за черковски работи, за мѣжитѣ на светиитѣ, за Антихриста, за второ пришествие и за мѣжитѣ на грѣшниците ; изкажатъ си и нѣкои свои кахѣри, припомнятъ си и миналото. Бесѣдата развеселяваше едно гърненце вино сложено върху стола покритъ съ шарѣнъ месалъ, домашно издѣлие. За мезѣ въ благъ день имаше сиренце или настармица, а въ пости — пуканички, орѣшки или солена рибица. Тѣй се изминуваха нѣколко часа въ приятно бесѣждане, стоята се затопли, по изпотения прозорецъ се проточатъ вадички, които напомняхъ Амазонската рѣка съ нейнитѣ безбройни притоци, главата ѝ бѣ на горнето черчево, а устието въ долнето, а вѣнъ се вече здрачило, вредъ глухота, и снѣгъ на едри парцали глухо и наклонено лети и засипва пѣтекитѣ и изравня двороветѣ.